

Lluís Solà, un gran intel·lectual que es mereix més reconeixement
JOSEP LOSADA

PREDILECCIONS D. SAM ABRAMS



Lluís Solà, el més alt nivell

L La figura humana i artística de Solà és del més alt nivell, el nivell de clàssics moderns com Riba, Foix, Bartra, Espriu i Vinyoli

El dia 26 de setembre, a l'auditori d'Arts Santa Mònica, la Institució de les Lletres Catalanes, amb Laura Borràs al capdavant, va celebrar un extens i merescut acte d'homenatge al poeta, dramaturg, assagista, teòric, crític, traductor, professor, polític i activista Lluís Solà i Sala. Ja era hora!

La figura humana i artística de Solà és

del més alt nivell, el nivell de clàssics moderns com Riba, Foix, Bartra, Espriu i Vinyoli. Però molt em temo que la societat catalana, les institucions i el món de la cultura encara no s'han fet càrrec del relleu real de l'obra de Lluís Solà. Encara no s'han fet càrrec de l'excel·lència conceptual i formal bàsica de la seva producció, ni de la funció afegida de la fortificació es-

piritual no religiosa. Laura Borràs sí, un sí rotund, que coneix el valor real de l'obra de Solà. Però l'acte em va suscitar un reguitzell de preguntes.

El conseller de Cultura, quan pensa reconèixer explícitament la trajectòria i l'obra de Solà? El Conca, quan pensa concedir el Premi Nacional a la trajectòria artística al nostre poeta? Òmnium Cultural, quan pensa atorgar el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a Lluís Solà? L'Institut Ramon Llull, quan pensa situar l'obra de Solà entre les seves prioritats de traducció a llengües estrangeres? L'Ajuntament de Barcelona, quan pensa premiar Lluís Solà amb el premi Ciutat de Barcelona? El jurat de la Lletre d'Or, quan pensa distingir l'obra de Solà com es mereix? Les grans revistes, quan pensen dedicar números monogràfics a Solà? Acadèmics, estudiosos i crítics, quan pensen convertir la riquíssima obra de Solà en un fèrtil i agraït camp d'estudi? Les universitats catalanes, quan pensen conferir el títol de Doctor Honoris Causa a Lluís Solà? L'Institut d'Estudis Catalans, quan pensa reconèixer la grandesa de l'aportació de Solà a la llengua? Les associacions catalanes d'escriptors, quan pensen destacar l'obra de Solà? I els lectors catalans quan pensen convertir l'aposta arriscada i personal de Josep Cots, la publicació de l'immens volum de *Poesia completa*, en un *best-seller* editorial?

Tots plegats vam deixar passar una oportunitat d'or l'any passat, el 2015, quan Solà va complir els 75 anys. Voldria veure com l'acte d'homenatge a Lluís Solà es converteix en el punt de partida d'una rectificació general per part de tots els actors i agents. Solà engrandeix i honora la seva tradició i cal celebrar la seva obra amb tots els mitjans que tinguem a l'abast. *

LA MIRADA ATENTA VICENÇ FURIÓ

Interpretar contra el títol

Fa poc s'ha publicat el llibre de Ruth B. Yeazell, *Pictures Titles*, i fullejant-lo hi he trobat un capítol amb el suggeridor encapçalament *Reading Against the Title*. La història de les peripècies de quan, com i per què les pintures de la història de l'art van adquirir els seus títols és molt instructiva. Marxants, notaris, autors de catàlegs, acadèmics, artistes, crítics, historiadors de l'art, conservadors de museus i amics de tots ells, són una part de la nòmina dels responsables dels títols. I tant o més interessant que aquesta histò-

ria és l'anàlisi d'allò que passa quan interpretem una imatge tenint en compte, o no, aquestes succintes indicacions verbals que l'acompanyen.

El títol pot orientar o desorientar, podem interpretar l'obra a favor o en contra del que se'ns diu, o deixar-nos portar per l'estimulant xoc poètic que produeix. Poques obres donen tant de joc per reflexionar sobre les diferències entre la representació i la realitat, i sobre la relació entre el llenguatge visual i el verbal, com la cèlebre pintura de Magritte d'una pipa

amb la inscripció *Ceci n'est pas une pipe*.

L'any 1871 Whistler va posar a un retrat de la seva mare un títol revolucionari: *Composició en gris i negre: retrat de la mare de l'artista*. Volia que l'espectador apreciés en primer lloc les subtileses de color i composició, més que fixar-se en la representació del retrat matern. Anem a favor del títol si ho fem així. Si donem més importància a la segona part del títol que a la primera, valorem l'obra contra les instruccions de l'artista. Convido el lector a dedicar-li una mirada atenta. *